

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษณา อิศระเสรี. แนวทางการให้การสงเคราะห์ภายหลังปล่อยแก่เด็กและ เยาวชนศึกษา เฉพาะกรณีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- กฤษณี สุกข์ทะเล. การกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่น. วารสารจิตแพทย์ 22 (มีนาคม 2521): 26 - 27.
- คณะกรรมการสวัสดิการเด็ก สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. สวัสดิการเด็ก. นนทบุรี : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2514.
- จรรยา สุวรรณทัต. ประมวลบทความทางวิชาการที่บรรยายในโอกาสต่าง ๆ ภายในประเทศ พ.ศ. 2511 - 2526. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526.
- จรรยา สุวรรณทัต. แนวทางการสื่อสารในครอบครัวเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของเยาวชน. ครุปริทัศน์ 11 (เมษายน 2529) : 54 - 67.
- จรรยา สุวรรณทัต. การสื่อสารในครอบครัว : การวิจัยและแนวทางปฏิบัติในภาควิชาชาวาทวิทยา และสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, การสื่อสารใน ครอบครัว, หน้า 1 - 56. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2530.
- จตุรรัตน์ เอื้ออานวย. ค่านิยมที่เป็นเครื่องชี้แนวโน้มการต่อต้านสังคมและ เยาวชนกระทำผิดใน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, 2527.

- ดิเรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. เด็กและผู้ใหญ่สื่อสารกันอย่างไร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ดิเรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. การขัดเกลาทางสังคมในฐานะการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ. ใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, พฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร. หน้า 566 - 582. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ภาพพิมพ์, 2533.
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. มุลเหตุที่ทำให้พฤติกรรมของเขาวชนเบี่ยงเบนและการแก้ไข. วิทยจารย์ 83 (กรกฎาคม 2528) : 4 - 9.
- ธีรเวทย์ ประมวลรัฐการ. ข้อจำกัดความปรารถนาของครอบครัวในสังคมไทย : เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง ความเป็นไทยที่ควรธำรงไว้. กรุงเทพมหานคร, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- นิยม บุญมี. ครอบครัวสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม, 2537.
- บัญญัติ สุธีระ. เด็ก - ผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศรีวิกรมชาติ, 2523.
- บุษบา สุธีธร. พฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคล. ในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, พฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร, หน้า 245 - 260. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- ประเทิน มหัจฉน์. การศึกษาการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2521.
- ประภาศน์ อวยชัย. บทบาทศาลคดีเด็กและเขาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติ. ใน เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาสังคมจิตวิทยา, หน้า 5 - 7. พระนคร : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.
- ประภาศน์ อวยชัย. ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเขาวชน, ใน งานวันเมตตา. เนื่องในวันสถาปนาครบรอบ 25 ปี และการจัดนิทรรศการของศาลคดีเด็กและเขาวชน, มกราคม 2520.
- ประสาธ หลักศิลา. ปัญหาสังคม. พระนคร : สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, 2515.

- ปราณี รามสูตร. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนร์สโตร์, 2528.
- พยอม อิงคตานุวัฒน์. การสื่อสารในครอบครัวเพื่อให้ได้เยาวชนที่มีคุณภาพ. ในภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, การสื่อสารในครอบครัว, หน้า 168 - 243. กรุงเทพมหานคร:คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- พรเพ็ญ เพ็ชรสุขศิริ. การวิเคราะห์ปัจจัยบางประการของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. เด็กและผู้ใหญ่ : การรับรู้ความหมายร่วมกัน. ในภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, การสื่อสารในครอบครัว, หน้า 57 - 92. กรุงเทพมหานคร:คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- พชนี เชยจรรยา และ ประทุม ฤกษ์กลาง. รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและการเปิดรับสื่อสารมวลชนของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- มัทนา ไวทยะโกมล. รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของบุคคลกับลักษณะการบริหารงานของผู้บริหารธนาคารในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- บังบุท วังศิริรัมย์สานต์. ลึงโทอย่างไรจึงไม่ทำลายเด็ก: เอกสารเผยแพร่ของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก. 23 สิงหาคม 2529.
- รัชณี ศุจิจันทร์รัตน์. ทักษะการคิดค่อสื่อสาร. สงขลา : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2531.
- เรียม ศรีทอง. ศิลปะการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพเด็กและเยาวชน. แนะแนว 21 (เมษายน - พฤษภาคม 2530) : 64 - 69.
- วันเพ็ญ บุญประกอบ. วัยรุ่นรุ่นนี้. ใกล้หมอ 12 (พฤศจิกายน 2531) : 17 - 22.

- วาริศา พลายบัว. รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัววการ เปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อสถานภาพสตรีของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- วาสนา สรมณี. ข้อสังเกตด้านสังคมและจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กที่เป็นโรคจิตกับพ่อแม่ที่เป็นโรคจิต. จิตวิทยาคลินิก 5 (มกราคม 2517) : 9 - 19.
- ศักดิ์ดา ปันแห่งเพชร. ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529.
- ศิริพร พูลรักษ์. เปรียบเทียบรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเด็กและวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- ศิริพร สิริभाग. การศึกษากทัศนคติของบุตรวัยรุ่นที่มีต่อรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- สมคิด ศรีสังคม. การคุมประหอดิเล็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2504.
- สมจิต วัฒนากกุล. วิเคราะห์เกี่ยวกับการกระทำความผิดของเล็กและเยาวชนศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.
- สังคม กุมิพันธ์. ทฤษฎีและกระบวนการสื่อสาร. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตมหาสารคาม, 2530.
- เสริน บุณะหิตานนท์. การกระทำผิดในสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เดอะบิสซิเนสเพรส จำกัด, 2523.
- สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาเล็กเกเร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- สุชา จันท์เอม. สิ่งแวดล้อมที่ทางบ้านควรสร้างให้แก่เด็ก. ประชาศึกษา 6 (มกราคม 2507) : 331 - 334.

- สุชา จันท์เอม และ สุรางค์ จันท์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
แพรววิทยา, 2520.
- สุนิตย์ แป้นาบอน. หลักพื้นฐานในการเลี้ยงดูลูก. วิทยาจารย์ 9 (กันยายน 2528):
10 - 7.
- สุพัฒนา เศษติวังศ์ ณ อยุธา. ลูกรักจงเป็นเด็กดี. แนะแนว. 10 (มิถุนายน - กรกฎาคม
2519) : 18 - 23.
- สุพิตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2515.
- สุพิตรา สุภาพ. สาละคืนเด็กและ เยาวชนกลางกับการกระทำ ความผิดกฎหมายของเด็กและ
เยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท วิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507.
- อรุณ สุวรรณบุปผา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2518.
- อัชฌา ลิ้มไพฑูรย์. ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและ เยาวชนกระทำผิดในสถานพินิจและอบรม เด็ก
และ เยาวชน (บ้านกรุณา). วิทยานิพนธ์ปริญญาโท วิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2521.
- อึ้งฉพ ชูบำรุง. การป้องกันอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร:คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2522.
- อานนท์ อาภาภิรม. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส์โตร์, 2518.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

- Andry, R.G. Delinquency and parental pathology. London : Methuen, 1962.
- Bandura A., and Walter, R.H. Adolescent aggression : A study of the influence of child training practice and family relationship. New York : The Ronald press Company, 1963.
- Becker, E. The birth and death of meaning : An interdisciplinary perspective on the problem of man. London : Penguin Books, 1972.
- Bhushan R. Parents and their adolescent children : A study of family communication. Journal of Personality and Clinical Studies 12 (March - September 1993) : 79 - 85.
- Bowlby, J. Forty - four juvenile thieves : Their characters and home life. London : Balliere, Tindall and Cox, 1964.
- Briars and Piliavin. Delinquency, situational inducements and commitment to conformity. Social problem. 8 (1965) : 40.
- Burt, C. The young delinquent. London : Penguin Books, 1944.
- Carr - Saunders, M. Young offenders. New York : MacMillan, 1962.
- Chaffee, S.H., Mcleod, J.M., and Wackman, D.B. Family communication patterns and adolescent political participation. In A. Reader; and J. Dannis (eds.), Socialization to politics, pp. 20 - 25. New York : John Wiley & Sons, 1973.
- Cohen, A.K. Delinquent boys. Illinois : The Free Press of Glencoe, 1955.

- Conyer, M.G. Comparing school success of students from conventional and broken homes. Phi Delta Kappan 58 (1977) : 647.
- Deitz, G.E. A comparison of delinquents with non-delinquents on self concept, self acceptance and parents identification. Journal of Genetic Psychology 15 (February 1969) : 285 - 295.
- Dennis, R.S. and Keith, L.W. Interpersonal communication. Dobgue Iowa : Wm. C. Brown Company Publisher, 1983.
- Duke, D.L. Who misbehoves ? : A high school studies, it discipline problem. Educational Administrative Quarterly. 12 (1976) : 65 - 85.
- Felice, M., and Offord, D.R. Three developmental pathways to delinquency in girls. British Journal of Criminology 12 (1972) : 375 - 389.
- Gibbons, D.C. Delinquent Behavior. New Jersey : Prentice - Hall, 1976.
- Gilbert, J. Delinquent (approved school) and non delinquent (Secondary-modern school) girls. British Journal of Criminology 12 (1972) : 325 - 356.
- Glaser, R.T. Family interaction pattern and schizophrenia : A research study. Dissertation Abstracts International 2 (1977) : 869 - B.
- Glueck, E.T. Culture conflict and delinquency. Mental Hygiene. 21 (January 1934) : 46 - 66.
- Glueck, S. Theory and fact in criminology. British Journal of Delinquency 7 (October 1950) : 92 - 109.
- Glueck, S., and Glueck E. Delinquents in making. New York : Harper and Brothers, 1952.

- Glueck, S., and Glueck E. Unravelling juvenile delinquency. New York : Commonwealth Fund, 1986.
- Heltherington, E.M.; Stouwie, R.J.; and Ridberg, S.H. Patterns of family interaction and child rearing attitudes related to three dimension of juvenile delinquency. Journal of Abnormal Psychology 78 (1971) : 160 - 176.
- Hewitt, L.E., and Jenkins, R.L. Fundamental patterns of maladjustment : The dynamics of their origins. Journal of Research and Development in Education 11 (1976) : 8 - 17.
- Hezel, J.D. Some personality correlates of dimension of delinquency. Journal of Research and Development in Education 11 (1978) : 8 - 17.
- Jenkin, R.L., and Boyer, A. Type of delinquent behavior and background factors. International Journal of Social Psychiatry 17 (1967 - 1968) : 65 - 76.
- Kingsley, D. Human society. New York : MacMillan, 1949.
- Kirkpatrick, M.E. Some significant factors in juvenile recidivism. American Journal of Orthopsychiatry 7 (July 1937) : 356.
- Megargee, E.I., and Golden, R.E. Parental attitudes of psychopathic and subcultural delinquents. Criminology (February 1973) : 429 - 439.
- Monohan, I.P. Family status and the delinquent child. London : Penguin Book, 1957.

- Noland, R.L., and Sherry C. Educator attitude and practices regarding and pregnant high school girl. Mental Hygiene 51 (1967) : 45 - 54.
- Power, E., and Witmer, H. Prevention of delinquency. New York : Columbia University Press, 1951.
- Querry, J.M.N., and Kunuvilla, T.C. Male and female adolescent achievement and maternal employment. Adolescence. 10 (1975) L 353 - 356.
- Reckless, W.C. The crime problem. Bombay : Feller and Simons Private, 1971.
- Reckless, W.C.; Simon, D.; and Ellen, M. Self concept as an insultator against In B.H. Stoodley (ed.) Society and self. pp 744 - 746. New York : The Free Press, 1956.
- Riege, M.G. Parental affection and juvenile delinquency in girls. British Journal of Criminology. 12 (1972) : 55 - 73.
- Schoenfeld, C.G. A psychoanalytic theory of juvenile delinquency. Crime and Delinquency 17 (1971) : 469 - 480.
- Shaw, C.R., and Makay, H.d. Social factors in juvenile delinquency. New York : John Wiley and Sons Inc. 1937.
- Sheldon, E.T. and Glueck, E. One thousand juvenile delinquent. In E.H. Sutherland ; D.R. Cressey (eds.), Principles of criminology. pp. 110 - 115. Bombay : The Time of India Press, 1962.
- Sheldon and Glueck, E. Unravelling juvenile delinquency. Massachusetts : Harvard University Press, 1964.

- Silberberg, C.C. An investigation of family interaction patterns :
Similarities and differences among families with adolescents
designated normal, emotionally disturbed or drug abusing.
Dissertation Abstract International 10 (1977) : 5335 - B.
- Slawson, S.R. Reclaiming the delinquent : By para analytic group
psychotherapy and inversion technique. New York : Free Press,
1962.
- Stabenau, J.R., and Pollin, W. Comparative life history differences
of families of schizophrenics, delinquents, and normal.
American Journal Psychiatry. 124 (1968) : 84 - 92.
- Sullenger, I.E. Social determinants in juvenile delinquency.
New York : John Wiley and Sons, 1936.
- Sutherland, E.H., and Cressey, D.R. Principles of criminology.
Bombay : The Time of India Press, 1968.
- Weiner, I.B. Juvenile delinquency. Pediatric Clinics of North
America : Symposium on Behavioral Pediatrics. 22 (1975) :
673 - 684.
- William, R. Communication in action : Building speech competencies.
New York : Holt Rinehart and Winston, 1984.
- wittman, R.T., and Huffman, W.R. A sociological approach to crime
and correction. New York : John Wiley and Sons Inc. 1945.

ภาคผนวก ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ตามแนวคิดต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะครอบครัว

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	กลุ่มตัวอย่างครอบครัวเดี่ยว			กลุ่มตัวอย่างครอบครัวขยาย			ค่าที่
	n	X	S.D.	n	X	S.D.	
ตามแนวคิดของ McLeod & Chaffee							
Concept Orientation	213	1.7214	0.682	87	1.7759	0.694	-0.62
Socio Orientation	213	2.3889	0.734	87	2.4406	0.575	-0.65
ตามแนวคิดของ David Kantor & William Lehr							
Closed	213	2.0886	0.756	87	2.1724	0.748	-0.87
Open	213	2.2757	0.786	87	2.2151	0.843	0.59
Random	213	1.8146	0.709	87	1.7682	0.673	0.52
ตามแนวคิดของศิริพร สิริยาภล							
Positive	213	2.5053	0.836	87	2.6466	0.809	-1.34
Negative	213	1.6452	0.718	87	1.7270	0.707	-0.90

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย มีค่าคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามแนวคิดต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะชุมชนที่อาศัยอยู่

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ชุมชนแออัด			กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ชุมชนไม่แออัด			ค่าที่ (t-Value)
	n	X	S.D.	n	X	S.D.	
ตามแนวคิดของ McLeod & Chaffee							
Concept Orientation	56	1.6071	0.707	244	1.7671	0.678	-1.58
Socio Orientation	56	2.4077	0.634	244	2.4030	0.705	0.05
ตามแนวคิดของ David Kantor & William Lehr							
Closed	56	1.8460	0.748	244	2.1742	0.742	-2.98**
Open	56	2.1837	0.870	244	2.2752	0.786	-0.77
Random	56	1.8423	0.787	244	1.7917	0.678	0.49
ตามแนวคิดของศิริพร สิริวากุล							
Positive	56	2.4118	0.855	244	2.5771	0.822	-1.35
Negative	56	1.7422	0.723	244	1.6522	0.713	0.85

** P < .01

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในชุมชนแออัดและไม่แออัด มีค่าคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวแบบ Closed แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนรูปแบบอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามแนวคิดต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งของการกระทำผิด

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	พัฒนาและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย						
	ครั้งแรก			ครั้งรอง			ค่าที (t-Value)
	n	X	S.D.	n	X	S.D.	
ตามแนวคิดของ McLeod & Chaffee							
Concept Orientation	86	1.6744	0.741	64	1.7057	0.734	-0.26
Socio Orientation	86	2.3682	0.687	64	2.4844	0.684	-1.03
ตามแนวคิดของ David Kantor & William Lehr							
Closed	86	2.0305	0.718	64	2.2148	0.815	-1.47
Open	86	2.0249	0.821	64	2.1094	0.852	-0.61
Random	86	1.7074	0.679	64	1.7734	0.763	-0.56
ตามแนวคิดของศิริพร สิริยาภล							
Positive	86	2.3864	0.869	64	2.4329	0.827	-0.33
Negative	86	1.7256	0.709	64	1.7213	0.734	0.04

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายครั้งแรกและครั้งรอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามแนวคิดต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดกฎหมาย จำแนกตามฐานความผิด

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย

รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว	ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์			ฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด			ค่าที (t-Value)
	n	X	S.D.	n	X	S.D.	
ตามแนวคิดของ McLeod & Chaffee							
Concept Orientation	50	1.6867	0.775	88	1.7159	0.696	-0.46
Socio Orientation	50	2.3333	0.805	88	2.4886	0.595	-1.19
ตามแนวคิดของ David Kantor & William Lehr							
Closed	50	2.1825	0.866	88	2.0781	0.702	0.77
Open	50	2.0057	0.927	88	2.1006	0.900	-0.63
Random	50	1.8400	0.728	88	1.6799	0.708	1.26
ตามแนวคิดของศิริพร สิริยาภล							
Positive	50	2.2363	1.007	88	2.5054	0.716	-1.67
Negative	50	1.7113	0.823	88	1.7222	0.644	-0.09

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายในฐานความผิดต่างกัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยของรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาคผนวก ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 10330

1 ธันวาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

เรียน ผู้กรอกแบบสอบถาม

ด้วยกระผม นายศักดิ์ ขำคม นิสิตปริญญาโท สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายและไม่ผิดกฎหมายในกรุงเทพมหานคร"

ในการนี้กระผมมีความจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากท่าน ให้กรอกแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัย ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาท่านได้โปรดกรอกแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลเสียต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาและส่งเสริมสุขภาพจิตในครอบครัว และข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บไว้เป็นความลับเฉพาะผู้วิจัยเท่านั้น

กระผมหวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณท่านมา ณ
ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

นายศักดิ์ ขำคม

คำชี้แจงในการกรอกแบบสอบถาม

สำหรับแบบสอบถามเรื่อง "รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย และไม่กระทำผิดกฎหมายในกรุงเทพมหานคร" ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวท่าน ครอบครัวและประวัติการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ โดยให้ท่านตอบคำถามลงในช่องว่าง.....และทำเครื่องหมาย / ลงใน ( ) ที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

ตอนที่ 2 เป็นรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของท่าน โดยให้ท่านได้นึกถึงพ่อแม่ของท่าน มีวิธีการอบรมสั่งสอนและปฏิบัติต่อท่านในการดำเนินชีวิตอย่างไร ขอให้ท่านเปรียบเทียบข้อความแต่ละข้อกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นระหว่างท่านกับพ่อแม่ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 65 ข้อ แต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ตามความมากน้อยและเทียบเป็นระดับคะแนนได้ดังนี้

เป็นประจำ = 4

บ่อย ๆ = 3

บางครั้ง = 2

น้อยครั้ง = 1

ไม่เคยเลย = 0

โดยให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อละ 1 คำตอบ

ตัวอย่าง

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
1. ขณะที่ท่านเล่าความทุกข์ใน พ่อแม่ จะปลอบใจท่านด้วยการสัมผัส เช่น กอด จับมือ ลูบศีรษะ					
2. พ่อแม่มักพูดตัดบทก่อนที่ท่านจะพูด หรือเล่าเรื่องต่าง ๆ จบ					

แบบสอบถาม

"รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย
และไม่กระทำผิดกฎหมายในกรุงเทพมหานคร"

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กรุณาเติมคำตอบลงในช่องว่าง.....และโปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ( ) ที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. เกิดเมื่อเดือน .....พ.ศ..... อายุ..... ปี
3. ศาสนา ( ) พุทธ ( ) คริสต์ ( ) อิสลาม ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....
4. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด ( ) ป. 4 ( ) ป. 5 ( ) ป. 6
( ) ม. 1 ( ) ม. 2 ( ) ม. 3
5. บิดา อายุ....ปี อาชีพ.....ระดับการศึกษา.....รายได้.....บาท/เดือน
มารดา อายุ....ปี อาชีพ.....ระดับการศึกษา.....รายได้.....บาท/เดือน
6. มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันทั้งหมด จำนวน.....คน เป็นชาย.....คน
เป็นหญิง .....คน ท่านเป็นบุตรคนที่ .....
7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว มีทั้งหมด.....คน มีใครบ้าง (ระบุ).....
8. ประเภทที่อยู่อาศัย ( ) บ้านบิดามารดา ( ) บ้านของญาติ
( ) บ้านพักสวัสดิการ ( ) บ้านเช่า เดือนละ .....บาท
( ) อื่นๆ ระบุ .....
9. ลักษณะของชุมชนบริเวณที่อยู่อาศัย ( ) ชุมชนแออัด ( ) ไม่ใช่ชุมชนแออัด
อยู่ในเขต ..... กรุงเทพมหานคร
10. ประวัติการกระทำผิดกฎหมายครั้งนี้
( ) ครั้งแรก ( ) ครั้งรอง (ระบุ) ครั้งที่.....
ครั้งที่ 1 คดีที่ถูกจับ.....ระยะเวลาที่ต้องโทษ.....ปี.....เดือน
ครั้งที่ 2 คดีที่ถูกจับ.....ระยะเวลาที่ต้องโทษ.....ปี.....เดือน
ครั้งที่ 3 คดีที่ถูกจับ.....ระยะเวลาที่ต้องโทษ.....ปี.....เดือน
การกระทำผิดครั้งนี้มีผู้ต้องหาคนอื่นร่วมด้วยหรือไม่
( ) ไม่มี ( ) มี จำนวน.....คน

ตอนที่ 2 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

โดยปกติพ่อแม่ของท่านมีวิธีการอบรมสั่งสอนและปฏิบัติต่อท่านในการดำเนินชีวิตอย่างไรบ้าง ขอให้ท่านเปรียบเทียบข้อความแต่ละข้อกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ระหว่างท่านกับพ่อแม่ ว่าข้อความดังกล่าว เกิดขึ้นมากน้อยในระดับใด แล้วภาาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุดเพียงข้อละ 1 คำตอบ

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
1. พ่อแม่มักสอนท่านว่าการแสดงความคิดเห็นเป็นสิ่งสำคัญ ถึงแม้ว่าคนอื่นไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นอันนั้นก็ตาม					
2. พ่อแม่สอนท่านเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ควรเอามาถกเถียงวิพากษ์ -วิจารณ์					
3. พ่อแม่สอนท่านว่าไม่ควรแสดงความโกรธหรือไม่พอใจต่อหน้าคนอื่น					
4. พ่อแม่สอนท่านว่าความคิดของพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ เป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอ และเด็ก ๆ ไม่ควรโต้เถียง					
5. พ่อแม่สอนท่านว่าการรักใคร่สามัคคี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว เป็นสิ่งที่สำคัญ					
6. พ่อแม่สอนท่านว่า วิธีการแก้ไขปัญหาคือที่ดีที่สุด อันจะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ก็คือ การหลีกเลี่ยงปัญหานั้น ๆ					

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
7. พ่อแม่เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ท่านโต้แย้งกับความคิดเห็น หรือ ความเชื่อของพ่อแม่ได้					
8. พ่อแม่มักจะสนับสนุนให้ท่านยอมจำนนในการถกเถียง จะได้ไม่เสี่ยงต่อการที่จะทำให้คนอื่นโกรธ					
9. พ่อแม่สอนท่านให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างจากคนอื่น เพื่อจะได้มีเรื่องถกเถียงกัน					
10. พ่อแม่สอนให้ท่านใช้ความคิดไตร่ตรองในการมองปัญหาจากแง่มุมที่แตกต่างกัน					
11. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านและทุกคนครอบครัว มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้ ในการสนทนาประเด็นปัญหาต่าง ๆ ของบ้านเมือง					
12. พ่อแม่สนับสนุนให้ท่านได้พบปะ ชูคบ และมิกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ แม้ว่าความคิดเห็นหรือความเชื่อจะไม่ตรงกัน					
13. การที่สมาชิกครอบครัวจะออกไปเที่ยวข้างนอกบ้าน ต้องได้รับอนุญาตจากพ่อแม่					

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
14. เมื่อมีแขกมาเยี่ยมสมาชิกในครอบครัวต้องได้รับอนุญาตจากพ่อแม่					
15. สมาชิกในครอบครัวต้องตรงต่อเวลา ในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน เช่น การกลับบ้าน การรับประทานอาหาร การเข้านอนหรือตื่นนอน					
16. การทำกิจกรรมพักผ่อนในยามว่างหรืองานอดิเรก ต้องได้รับคำแนะนำ และควบคุมจากพ่อแม่					
17. พ่อแม่จะกลั่นกรองหัวข้อการสนทนา และการรับข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อมวลชน เพื่อให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ตามที่พ่อแม่ต้องการ					
18. มีการให้รางวัลหากสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมตามกฎเกณฑ์ของครอบครัว					
19. หากสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของครอบครัว จะได้รับการลงโทษ					
20. พ่อแม่สอนว่า ครอบครัวจะมีความสุข ตราบใดที่ทุกคนเชื่อฟัง และเคารพกฎเกณฑ์ของครอบครัว					

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
21. สมาชิกในครอบครัวมีสิทธิเท่าเทียมกัน ในกำหนดกิจวัตรประจำวันของตนเอง เช่น กำหนดเวลาดำเนินนอน เข้านอน และกลับบ้านด้วยตนเอง					
22. สมาชิกของครอบครัวมีโอกาสติดต่อกับบุคคลภายนอกครอบครัวได้อย่างเสรี					
23. พ่อแม่เปิดโอกาสให้แขกมาเยี่ยมเยือนสมาชิกในครอบครัวได้บ่อยครั้ง ตามที่ต้องการ					
24. สมาชิกครอบครัวสามารถเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างเสรี โดยไม่มีการควบคุม					
25. กฎเกณฑ์ในครอบครัวตั้งขึ้นจากการชูดคุยและอาศัยเสียงส่วนใหญ่ในครอบครัว ไม่ใช่พ่อแม่เป็นผู้กำหนด					
26. การสนทนาในครอบครัว ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ได้ และสามารถชักจูงให้ผู้อื่นคล้อยตามได้					

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
27. สมาชิกครอบครัวมีสิทธิเสรีภาพ เท่าเทียมกันในบทบาทหน้าที่ตาม ความเหมาะสมไม่ว่าผู้อาวุโส จะต้องมีอำนาจมากกว่าผู้น้อย เสมอไป					
28. สมาชิกในครอบครัวมีอิสระเสรี ในการตัดสินใจเลือกกิจกรรม ต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตของตน เช่น การเขียนหนังสือ เลือก อาชีพได้ตามความสนใจของ ตนเอง					
29. ภายในครอบครัวของท่านมีการ กำหนดกฎระเบียบต่าง ๆ น้อย และเปลี่ยนแปลงได้ง่าย					
30. สมาชิกในครอบครัวสามารถทำ กิจกรรมต่าง ๆ ตามความสะดวก ของตน โดยไม่ต้องพึ่งเสียง ส่วนใหญ่ เช่น การตื่นนอน เข้านอน หรือการรับประทานอาหาร					
31. ลูกไม่จำเป็นต้องเคารพพ่อแม่ หรือผู้ใหญ่ เช่น สามารถเรียกชื่อ พ่อแม่เลย ๆ โดยไม่มีคำนำหน้า สามารถหยอกล้อ เล่นหัวกันได้ เหมือนเพื่อนเล่น					

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
32. สมาชิกในครอบครัวมีอิสระในการคบเพื่อน เพื่อนมาเยี่ยม และค้างคืนที่บ้านได้อย่างเสรี					
33. เมื่อมีปัญหาเฉพาะหน้าที่กันใด สมาชิกในครอบครัวสามารถปรึกษา ขอความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สม่ครใจ โดยสม่ครใจ ไม่มีการบังคับ					
34. พ่อแม่ที่กตัญญูหรือไต่ถามทุกข์สุข พร้อมกับสัมผัสตัวท่าน เช่น จับศีรษะ แตะไหล่ หรือโอบกอด เป็นต้น					
35. พ่อแม่พูดคุยกับท่านด้วยสีหน้า ยิ้มแย้ม แจ่มใส					
36. ท่านถูกดูหรือตำหนิ เมื่อแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับพ่อแม่					
37. พ่อแม่จะไม่ยอมรับฟังเหตุผลที่ท่านชี้แจง เมื่อเกิดเรื่องเข้าใจผิดกัน					
38. พ่อแม่จะใช้อารมณ์ในการดูดำหรือทำโทษเมื่อท่านทำผิด					
39. พ่อแม่ทำโทษท่านทันทีโดยไม่ถามเหตุผลในการกระทำผิดพลาดของท่าน					

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
40. เวลาสมาชิกในบ้านมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน พ่อแม่จะรับฟังเหตุการณ์จากทุกฝ่าย					
41. เมื่อพ่อแม่โกรธท่าน พ่อแม่จะแสดงอาการฉุนเฉียว โดยการตะคอกหรือตวาดท่าน					
42. พ่อแม่จะคอยให้กำลังใจ และกำนัแนะนำเมื่อท่านเริ่มทำอะไรใหม่ๆ					
43. พ่อแม่บอกท่านในท่านเองที่ว่า พ่อแม่ยินดีช่วยเหลือท่านเสมอ					
44. เมื่อท่านทำผิด พ่อแม่มีจะพูดถึงความผิดในครั้งก่อน ๆ ของท่านด้วย					
45. เมื่อท่านนำปัญหาไปปรึกษา พ่อแม่ จะให้คำแนะนำเป็นอย่างดี					
46. เมื่อท่านผิดหวัง พ่อแม่จะคอยชดเชยปลอบให้กำลังใจ					
47. พ่อแม่จะรับฟังเรื่องกุ่มใจทุกเรื่องของท่าน					
48. เมื่อท่านทำผิด พ่อแม่จะดุด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย					

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
49. พ่อแม่มีสีหน้าขึงตึงกับท่าน อยู่เสมอ					
50. เมื่อท่านไม่สบายใจ พ่อแม่จะ คอยดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด					
51. เมื่อท่านทำอะไรผิดพลาด พ่อแม่จะให้คำแนะนำแก่ใจ					
52. หลังจากขัดแย้งกัน พ่อแม่จะ แสดงอาการ โดยการเมินเฉย ไม่สนใจท่าน					
53. พ่อแม่มักจะถามถึงเหตุผล เมื่อ ท่านไม่ทำตามคำแนะนำของ พ่อแม่					
54. ก่อนการลงโทษ พ่อแม่จะชี้แจง ความคิด จนท่านเข้าใจ และ ยอมรับเสียก่อน					
55. เมื่อความคิดเห็นไม่ตรงกัน พ่อแม่จะตำหนิความคิดเห็นของ ท่านอย่างรุนแรง					
56. เมื่อไม่พอใจ พ่อแม่จะดูว่าท่าน ด้วยน้ำเสียงอันดั่ง					
57. พ่อแม่มีชุดเปรียบเทียบกับ คนที่มีความสามารถมากกว่า					

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย
58. เมื่อท่านทำงานผิดพลาด พ่อแม่ มักจะตำหนิหรือดุด่า					
59. ในการสอนว่าสิ่งใดควรปฏิบัติ หรือไม่ พ่อแม่จะใช้วิธีอธิบาย ชี้แจงให้เห็นข้อดี ข้อเสีย					
60. พ่อแม่จะรับฟังความคิดเห็น ของท่านเสมอ					
61. พ่อแม่มักพูดคุยกับท่านด้วย น้ำเสียงที่ไม่นุ่มนวล					
62. ขณะที่ท่านเสาคความทุกข์ใจ พ่อแม่จะปลอบใจท่านด้วยการ สัมผัส เช่น กอด จับมือ ลูบศีรษะ เป็นต้น					
63. พ่อแม่มักพูดตัดบทก่อนที่ท่านจะ พูดหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ จบ					
64. เมื่อท่านทำควมดี พ่อแม่ มักเฉย ๆ					
65. พ่อแม่มักเล่าเรื่องสนุก ๆ ให้ ท่านฟัง					

ประวัติผู้วิจัย

นายศีกดา ขำคม เกิดวันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2508 ที่อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ (ต่อเนื่อง) จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี ปีการศึกษา 2534 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2539 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 5 โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย